

Председница Хелсиншког одбора за људска права Соња Бисерко упозорила је да је враћање генерала и високих официра Војске Југославије који су командовали у рату на Косову 1998. и 1999. године на Војну академију, "шира стратегија која се не односи само на ратне злочинце који су одслужили своје затворске казне".

"Ради се о стратегији негирања и порицања свега што се десило, о нормализацији Милошевићеве политике и њеног континуитета. То истовремено показује да Србија није баш на путу за Европску унију, пошто је један од приоритета ЕУ суочавање с прошлoшћу", рекла је Бисерко за Војвођански аналитичко истраживачки центар ВОИЦЕ.

Према њеном мишљењу, учешће тих генерала и официра у раду Војне академије довешће до ситуације да ће "ратни злочинци бити морална вертикала у друштву и да ће они утицати на младе кадрове у војсци, односно тамо где буду радили као предавачи".

Регион избегава суочавање са злочинима из деведесетих

Историчарка Дубравка Стојановић за ВОИЦЕ је упозорила да се Србија никада није суочила са злочинима почињеним током ратова деведесетих, те да је и после 2000. године била видљива "потврда истог програма и истих људи који су Србију тада и одвели у рат".

"Србија се није суочила с тим шта је у ратовима хтела и тражила, зашто је до њих дошло,

која је одговорност Србије и који је програм стајао иза тих ратова. Свих ових година имали смо новинаре, интелектуалце, академике и свештенике који су наставили да говоре исто као и деведесетих, а ово сада је само још једна потврда на војном нивоу", казала је Стојановић.

Додала је да је и кроз праћење уџбеника историје приметила "потпуни континуитет са Милошевићевим аргументима који су довели до рата".

Културолошкиња Александра Боснић оценила је да осим у Србији и у региону постоји проблем са историјским ревизијама и искључивостима.

"Када се овакве рехабилитације и овакви поступци споје са оним што се као историјско знање годинама пласира ученицима основних и средњих школа, када се споји са тврдокорним вредносним ставовима који су углавном предрасуде, а који служе за очување етничког идентитета и ширење слике да је један народ вечна жртва, онда нас све то не води ка преображају каквом смо се надали и каквом се још увек надамо", рекла је Боснић.

Саговорници ВОИЦЕ су оценили да је рехабилитација осуђеника за ратне злочине деведесетих заправо "наставак процеса историјског ревизионизма који се годинама спроводи у Србији".

Према наводима "Новости", генерали и високи официри Војске Југославије који су командовали у рату на Косову 1998. и 1999. године, међу којима и Владимир Лазаревић који је осуђен пред Хашким судом за командну одговорност за ратне злочине, биће враћени као предавачи на Војну академију.

Министар одбране Александар Вулин потврдио је за тај лист да ће некадашњи команданти добити "своју улогу" у војном школству.

Жене у црном: Државни функционери настављају са понижавањем грађана Србије

Организација "Жене у црном" осудила је највише државне функционере и органе који својим поступцима и изјавама, како се наводи, одају признања и славе ратне злочине.

"Жене у црном" су навеле да је Вулинова изјава о некадашњим командантима корак даље у девастацији државних институција и понижавању грађана и грађанки Србије.

Наводећи да ће такве изјаве појачати патњу породица 1.100 особа са Косова које се воде као нестале, "Жене у црном" су указале да за породице жртава никада неће проћи жалост и туга за својим најмилијима.

"Изјаве министра одбране Александра Вулина и генералног секретара председника Србије Николе Селаковића да је 'прошло време стида' и да је дошло време 'тихог поноса' особама осуђеним за ратне злочине, срамота су за све грађане и грађанке Србије и увреда за преко 7.000 цивилних жртава злочиначког похода јединица под командом ратних злочинаца Небојше Павковића, Владимира Лазаревића и других", наводи се у саопштењу.

Та организација је навела да су "владајуће политичке елите, на челу са председником Александром Вучићем које су изникле из моралног талоба злочиначких деведесетих година прошлог века прикриле своје моралне вредности и искрене циљеве", јер од када су дошли на власт говоре празне флоскуле о "важности помирења" и слично, али никада се од њих не може чути реч признања злочина и искреног жаљења за све зло нанесено током њихове владавине деведесетих.

(Бета)